

Středisková výprava 24. 10. 2015

Týden deště, šedi a zimy, jeden nádherný den, během kterého máme výpravu, a pak zase šedo, mraky a blížící se zima. Tímto ještě jednou děkuji organizátoru počasí tam nahoře za skvělou práci!

Sraz máme chvíli před devátou na parkovišti u dnes již zmizelého letadla, první dorazí Pingú, po ní náš Kuba z Ostnovců, Šotouš... a najednou kolem stojí čtyřicet lidí. Čtyřicet osm, abychom byli přesní. Z Ostnovců Adam, Kuba, Šotouš, Pavel, Jenda, Upír, Lipo, Brácha a já, ze Sedmičky o pár lidí víc a zbytek, naprostá většina, Šotci.

Nastupujeme do autobusu a vyrážíme, kolem se svět probouzí z ranní inverze a listí se na stromech barví do tisíce odstínů. Na mokré louce nad vesnicí Veselí zazní střediskový pokřik, jako obvykle trochu rozpačitě, trochu hrdě a s jistým pobavením v hlase. Vydáváme se na pochod po klikaté silničce mezi loukami a lesy, zlatým slunečním paprskům vstříc.

Za necelou půlhodinu shodíme batohy do schnoucí trávy, přivítáme se s Vrtulkou, která nás čekala na místě, a pustíme se do drobných pohybových her. Bomba a štít, roboti, molekuly a nakonec hra zvaná „ber to!“, vzhledem k počtu účastníků upgradovaná pro čtyři týmy. Jako obvykle Šotouš při hře používá černou magii, Lipo zase zkusil tygří skok.

Následuje pseudodrakiáda. Ono totiž moc nefouká, sice je možná ten nejhezčí den v roce, ale na stromech se lísteček nepohne. Takže se běhá všemi směry, Kubovi ze Sedmičky se díky vytrvalosti skutečně daří dostat draka až do nebe, Impík pobíhá s provázkem po louce, aniž by si všimla, že na druhém konci žádný drak není.

Hlavním bodem programu je pokladová hra s pirátskou tematikou. V úvodní scéně exceluje Upír coby „línej Jack“ a následně „kapitán Černovous“, zbytek Ostnovců s nemenším nasazením hraje prostředí mořem počínaje a pirátskou cháskou konče. Týmy se pohybují po louce a sbírají zprávy z devíti ostrovů, na každém musí splnit úkol. Zmínku si zaslouží překonávání lana pomocí žebříku, u kterého se Kuba ze Sedmičky málem přizabil (už na roverské akci vyšlo najevo, že k tomu má sklony), nebo poznávání hlasů zvířat u Vrtulky. Srnce nepoznal skoro nikdo, padaly i tipy jako „ježek“ nebo „chupacabra“.

Vítězí tým pod velením Elišky. Najednou nezbývá moc času, ve spěchu balíme věci a vyrážíme směrem k vesnici Radnice, kde nás už čeká autobus. V třešňovém sadu ještě pořídíme společnou fotku – nepochybně první, na které někdo stojí na žebříku – a nalodíme se na palubu. Člověku je skoro líto, že akce nekončí až o hodinu později: listí je oranžové a zlaté, nebe modré a slunce ještě vysoko na obloze...